

Afsluttende vil vi understrege det positive i, at uddannelsen får et dobbelt formål både ved umiddelbart at kvalificere til det pædagogiske arbejde og kvalificere til videre uddannelse og dermed ikke er en uddannelsesmæssig blindgyde.

Vi kan altså tilslutte os forslaget. Vi har især nogen bekymring om den finansielle side, og vi vil godt give det tilsagn, at vi gerne vil medvirke til at finde ekstra finansiering, hvis regeringen vil være med til det, og det kan gøres eventuelt med virkning fra 1997. I 1996, hvor der startes op, er udgiften alligevel begrænset, så hermed en invitation til næste års finanslovforhandlinger.

Addi Andersen (CD):

CD ser positivt på forslaget, som indgår i regeringens indsats for at nedbringe antallet af unge, der ikke får nogen kompetencegivende uddannelse. En vekseluddannelse med et års skoleundervisning og et halvt års praktik er så overskueligt et forløb, at det kan være attraktivt for unge, der ellers står tøvende over for at uddanne sig. Det vil så formentligt give nogle så megen smag for uddannelsen og selve arbejdet, at de senere vil ønske at gå videre med den egentlige pædagoguddannelse, som PGU giver grundlag for.

Samtidig giver PGU mulighed for opkvalificering af voksne, der i et vist omfang har arbejdet som pædagogmedhjælpere eller andet inden for området. De får den mulighed, at uddannelsen kan gennemføres på bare et år, altså et overskueligt tilbud om uddannelse også til voksne, som måske har opgivet tanken om at uddanne sig.

Da der desuden er gode jobudsigter på det pædagogiske arbejdsområde, synes vi i CD, der er god fornuft i at sætte denne grunduddannelse i gang.

Undervisningsministeren (Ole Vig Jensen):

Det er jo fremgået af debatten, at der er delte meninger om det fremsatte lovforslag. Men jeg takker dem, som har givet tilslutning til forslaget, og er meget indstillet på, at de, som har været overvejende positive, men skeptiske over for dele af lovforslaget – enkelte måske oven i købet også imod – selvfølgelig undervejs ved udvalgsbehandlingen vil bidrage på bedst mulig måde til en afklaring af en række af de spørgsmål, som naturligt måtte rejse sig med de indvendinger, der har været ført frem nu.

Men jeg kan ikke lade være at sige til dem, der har været meget kritiske over for forslaget, at jeg synes ikke, de yder hverken forslaget eller dem, det drejer sig om, de uddannelsessøgende og aftagerne, fuld retfærdighed.

Jeg siger det, fordi vi ved mange debatter herinde har været enige om, at det er vigtigt, at vi sørger for uddannelsesmuligheder for vore unge. Vi gør det vel, og vi siger det vel på baggrund af de erfaringer, vi har gjort nu igennem efterhånden for lang tid, og hvis man ser på ledighedskøen af unge og på unge, der er på kontanthjælp, så er der først og fremmest tale om unge, som ingen uddannelsesmæssig baggrund har, ingen kompetencegivende uddannelse har, ud over at de har fulgt folkeskolen.

Så det bekræftes altså, at det er meget afgørende, at man har sådanne færdigheder og en sådan viden, at man kan få en fast tilknytning til arbejdsmarkedet.

Jeg mener, at det her forslag er et godt tilbud til en gruppe af unge og en anden del af forslaget i øvrigt et godt tilbud til en lidt ældre, erfarne gruppe, som beskæftiger sig inden for de her felter. Og så giver det mulighed for, som flere har fremhævet, at give et kvalifikationsløft de steder, hvor man arbejder med disse personalegrupper, og jeg minder om, at der på det her felt i alt er beskæftiget næsten 50.000, som ikke umiddelbart har nogen uddannelsesmæssig baggrund for arbejdet, men som jo for manges vedkommende, måske endda for dem alle, gør et godt stykke arbejde.

Jeg må sige til fru Ulla Tørnæs, som jo var meget lidt fremkommelig i denne sag, at det overraskede mig lidt. Jeg siger det, fordi min forgænger i embedet, som jo tilhører fru Ulla Tørnæs' parti, var optaget af den selv samme sag. Det kan godt være, at det her forslag er udformet lidt anderledes på nogle områder, men det er i hvert fald en ting, som jeg husker endda meget tydeligt, nemlig at også Venstre eller i hvert fald dele af Venstre var optaget af at etablere en uddannelse af den her type. Men nuvel, jeg havde nær sagt, nu er det nye tider, men det er jo ikke sikkert. Lad os nu tale om tingene og se, om ikke der kunne være mening i at prøve at etablere denne uddannelse.

Det er meget afgørende, synes jeg, at vi har en meget stor gruppe af unge her, som ikke er kommet ind i noget uddannelsesforløb, men som midlertidig kan skaffe sig beskæftigelse. Og jeg tænker, vil jeg også sige til fru Ulla Tørnæs, også på den gruppe af unge, som betragter et